

Halászáti Lapok

A Magyar
Mezőgazdaság
melléklete

XVI. évfolyam

2015.
június

A Magyar Haltermelők és Halászáti Vízterület-hasznosítók
Szövetségének Lapja

SZERKESZTI: Szerkesztő Bizottság • FELELŐS SZERKESZTŐ: Hajtun György
E LAPSZÁMUNK A FÖLDMŰVELÉSÜGYI MINISZTERIUM TÁMOGATÁSÁVAL KÉSZÜLT

Sikerés intézet a HAKI

A megszokott gazdag tartalommal rendezték meg az immár 39. Halászáti Tudományos Tanácskozást május 20-21-én a NAIK Halászáti Kutatóintézetének (NAIK HAKI) konferenciatermében. A rendezvényt Jenes Barnabás, a Nemzeti Agrárkutatási és Innovációs Központ (NAIK) főigazgatója nyitotta meg Dr. Gál Dénessel, a NAIK HAKI intézetigazgatójával közösen. Dr. Bitay Márton Örs, az állami földekért felelős államtitkár (FM) nem csupán köszöntötte a tanácskozás résztvevőit, hanem az új recirkulációs halnevelő rendszert is felavatta. A kétnapos rendezvényről Gál Dénessel beszélgettünk.

• A közelmúltban lezajlott szervezeti változások ellenére sem szakadt meg a sorozat, így az idén a 39. tudományos konferenciát rendezték meg. Ennyire fontos ez a rendezvény?

– Hát hogyan lenne fontos! Nemcsak azért, mert az idén a 39. tanácskozást rendeztük, és jövőre jubilálunk a 40-dikkel, hanem mert az egész szakma várja. Itt ugyanis a kutatók, a gazdálkodók, a halas szakigazgatás prominens képviselői, szakemberek találkoznak, s ez az a fórum, ahol a gyakorlatban is bemutatjuk azokat az eredményeket, amelyeket a hazai halas kutatás, köztük a HAKI is elért az elmúlt egy évben. S az sem titkolt szándékunk, hogy szeretnénk elérni, hogy a kutatási eredményeink minél nagyobb mértékben hasznosuljanak a gyakorlatban, és hogy használnák őket a halas gazdák.

• Ez több szempontból is fontos, hiszen nem csak a halas gazdák ismerik meg a kutatási eredményeket, hanem a gazdák is előállnak a maguk megoldandó problémáival.

– Való igaz, ez egy interaktív találkozás, hiszen oda-vissza cserélődnek az információk. Amióta a HAKI-napok rendezvénye megszületett, azóta a tudomány és a gyakorlat kölcsönhatására fókuszálunk.

• Minden évben van egy kiemelt témakör. Idén mi volt ez?

– Az idei rendezvényünk ebből a szempontból rendhagyó volt, mert nem neveztünk meg kiemelt témaköröket. De ezen a rendezvényen adtuk át az új kísérleti recirkulációs halnevelő rendszerünket, amelynek kapcsán elmondhattuk, hogyan képzei el a HAKI az elkövetkezendő évek-

Gál Dénes: az egész szakma várja a HAKI-
napok rendezvényét

ben a tevékenységét. Egyfajta stratégiát foglalmaztunk meg, s elmondtuk, hogy az intézet életében a tudomány és gyakorlat kapcsolata meghatározó lesz, és ehhez hozzájárul a kísérleti létesítményeink korszerűsítése is, ami azt is jelenti, hogy a kutatási programok hátterén túl ezeknek a létesítményeknek a megszerzett tudás gyakorlatba való továbbvitelét is szolgálnia kell. Sajnos az elmúlt évtizedben jelentősen lemaradtunk a kutatási infrastruktúra fejlesztésében, ezért fontos célkitűzésünk, hogy ezt a versenyhátrányt csökkentjük. Ezért törekszünk a következő években a kutatási létesítmények felújítására, ami egyaránt fontos az intenzív haltenyésztési technológiák tanulmányozására és bemutatására. A hazai akvakultúra- fejlesztés kitörési pontja az intenzív technológiák elterjesztése és ennek kulcsa a kutatás, az innováció és a szaktanácsadás egysége. A tech-

Tartalom

Cél a halfogyasztás növelése	2
Elkészült az állami halászvizsga új szakmai anyaga	3
Média-horgászverseny Balatonszárszón	4
Stabil az RDHSZ pénzügyi helyzete	6
Népszerű volt a halas sátor	8

nológiai megújulás célja – mind a tavi, mind az intenzív technológiákban – a technológiák komplex, átfogó fejlesztése, a halászáti ágazat képviselői nemzetközi akvakultúrapályázatokban, illetve az így nyert tapasztalatok hazai adaptálása és továbbadása a hazai termelők számára. Azt is elmondtam, hogy a HAKI egy sikeres intézet, s a NAIK keretében stabil hátteret is kapott az elmúlt években, ugyanakkor teljes szakmai önállóságot is élvezünk. Magyarán, létrejött egy olyan háttér, amelyre lehet hosszú távon építkezni, miközben a szakmai munkáért mi vagyunk a felelősök. Ez az elmúlt évek viharai után már önmagában sem kis eredmény.

• Kifejtené bővebben, hogyan érti a sikert?

– A sikeresség azt jelenti, hogy igen komoly nemzetközi beágyazottságunk van, s a hazai munkánkkal is kivívtuk az elismerést. Sok nemzetközi pályázaton vagyunk sikeresek, a publikációkban is igen jól állunk, hiszen a nemzetközi tudományos sajtóban rendre megjelenünk. De a lényeg az, hogy miképpen fejleszthetjük tovább a kapcsolatainkat a termelőkkel, a hazai és nemzetközi kutatási programok keretében az intézetben létrejött tudás hogyan juthat el a termelőkhöz. Nagyon fontos az innováció, vagyis az a pont, ahol a tudomány eredményei a gyakorlatba is átültetődnek. A nemzetközi pályázatok jelenleg elsősorban az elméletibb jellegű kutatásokat támogatják, ami elsősorban hosszú távon járulhat hozzá a hazai haltermelés fejlődéséhez. Am a jelen technológiai problémákra is megoldást kell találnunk a hazai termelők részére, ezért van szükség gyakorlatorientált kutatás-fejlesztésre, innovációra, és szaktanácsadásra is. Elsődleges célunk az,

(Folytatás a 2. oldalon)

hogy a kutatási eredményeinket minél nagyobb arányban a gyakorlatban hasznosítsuk. Az elkövetkezendő években a HAKI erre fókuszál. Az előadásomban használtam egy kifejezést: a HAKI „gumicszmas intézet”. Kicsit profánul, érdekesen hangzik, de ez lényegében azt jelenti, hogy a szakmát foglalkoztató kérdésekkel kiemelten kell foglalkoznunk: ott van a helyünk a tóparton is, s a gyakorlattal szeretnénk még szorosabban együttműködni. Tartjuk a kapcsolatot a termelőkkel, mert hiába a nagy tudományos potenciál, ha mindaz, ami a magyar halas kutatásokban megszületik, ott marad az íróasztaliókban. A kutatási eredményeknek meg kell jelenniük a halas szakembereknél. Több halat kell termelnünk, s előbb-utóbb az eredményeknek azt kell előmozdítania, hogy ne 14-15 ezer tonna étkezési halat termeljünk egy évben, hanem sokkal többet. Az a célunk, hogy a hazai halfogyasztást nagyobb mértékben szolgáljuk ki hazai termelésű hallal, s e cél elérésében a HAKI partnere a termelőknek.

Hogyan lehetnek partnerek ebben?

– Az előadásomban két dolgot ajánlottam a farmereknek. Az egyik, hogy a szaktanácsadásra sokkal nagyobb hangsúlyt fektet az intézet, és belekezdünk egy olyan szaktanácsadási programba, amely szerint az intézet minden magyar haltermelő számára évente 100 ezer forint értékig ingyenesen biztosítja a szaktanácsadást. Ez mindenki számára elérhető lesz, már mostantól. Az a célunk, hogy hosszú távon fenntartsunk az ingyenes alap-szaktanácsadási szolgáltatást, amelyhez a pénzügyi háttérrel is biztosít-

nunk kell, de azon dolgozunk, hogy ezeket a forrásokat megteremtjük. A szaktanácsadást elsősorban a hazai kistermelők számára kívánjuk biztosítani, így a célközönség nem feltétlenül nagy, hiszen vannak olyan szaktanácsadási együttműködések, például a Hortobágyi Halgazdaság Zrt.-vel, akik fizetnek ezért a szolgáltatásunkért. Ugyanakkor ezeket a bevételeket arra is felhasználhatjuk, hogy a kicsiknek nyújtsunk szaktanácsadási szolgáltatást. Úgy gondolom, hogy ez sokak számára jelenthet segítséget. A másik bejelentésem arról szólt, hogy azokra a kihívásokra szeretnénk választ adni, amelyeket a haltermelők fogalmaznak meg. Vagyis a gyakorlatból érkező problémákra szeretnénk választ adni. Azt ajánlottam fel a szakma számára, hogy fogalmazzanak meg két-három kutatási témát, mégpedig úgy, hogy a szakma érintettjei összeülnek, és közösen tegyék meg a javaslatukat. A HAKI elvégzi a kutatást, úgy, hogy beszámolási kötelezettséget is mellé tesz a termelőknek, negyedéves-féléves bontásban, és a költségek háromnegyedét is állja.

Ennyire jól állnak anyagilag?

– A HAKI alapvetően kiegyensúlyozott gazdálkodást folytat. De nem erről van szó, hanem hogy az erőforrásainkat miképpen használjuk fel, mit tartunk fontosnak. Úgy gondolom, hogy a gyakorlat problémáit kiemelten kell kezelni, s a bevételeinket azokra a kutatásokra kell fordítani, amelyek a szakma számára is fontosak.

Úgy érkelem, hogy a HAKI tevékenysége abba a szakaszába érkezett, hogy nemcsak beszél a termelői kapcsolatok fontosságáról, az együttműködésről, hanem a gyakorlati oldal is megjelenik.

Magyarán, valóban szolgálni akarják a halas szakma egészségét. Jól látom ezt?

– A HAKI alapvetően a szakmáért létezik, s a tudomány erejével támogatja a szakma egészségének fejlődését. Az elképzeléseink sikerét abban mérhetem le igazán, ha néhány éven belül a jelenlegi kapcsolat-szintről elmozdulunk. Nyilvánvaló, hogy ezért nemcsak a HAKI tud tenni, szükség van a termelők kreativitására, tenni akarására is.

Erről még sokat kell beszélgetnünk a jövőben. Jó lépésnek tartom, hogy a MAHAL megalakította a halászat-fejlesztési tagozatát, amelyben mindketten tagok vagyunk. Nos, ezen a fórumon csak arról beszélünk, hogy miként lehet a szakmát és a kutatás-fejlesztést össze-, illetve közös nevezőre hozni. Ehhez közös gondolkodásra van szükség, mégpedig olyanra, amelyben a termelők is megtalálják a maguk hasznát. Gyakran hallottam, hogy a HAKI kutat, a gyakorlat dolgozik.

– Ez valamilyen szintig így is marad, de a kapcsolatot szorosabbra kell fűzni. Két említett ajánlatunk – reményeink szerint – a kapcsolatépítés alapja lehet. Úgy gondolom, hogy az intézet kezd megvalósítani a helyét, illetve a HAKI jelentőségét is felismeri a szakpolitika. A HAKI egy olyan nagy állami intézet, amely képes a hazai halas K+F+I-tevékenységet koordinálni, illetve megtalálja azokat a szakmai kapcsolódási pontokat, amelyek mentén olyan döntések születnek, hogy érdemes legyen ide pénzt befektetni. Hiszen elég megnézni a most átadott beruházásunkat: ezt teljes egészében, EU-s forrásból valósítottuk meg.

Hajtun György

Cél a halfogyasztás növelése

Rövidesen elkészül a Magyar Halgazdálkodási Operatív Program, amellyel megvalósítható a következő években az ágazat előtt álló legfontosabb feladat: az éves szinten mintegy 5 kilogrammos hazai fejenkénti halfogyasztás megduplázása – mondta Viski József, a Miniszterelnökség agrár-vidékfejlesztési programokért felelős helyettes államtitkára az MTI-nek.

A programot az Európai Bizottsághoz kell benyújtani, és jóváhagyását követően, a jövő évtől a 2020-ig tartó költségvetési ciklusban 15 milliárd forintnyi támogatást jelent a halászati ágazat számára – ismertette Viski József. Ez a keret 3 milliárd forinttal nagyobb, mint az előző időszakban volt – tette hozzá.

A helyettes államtitkár rámutatott: az EU irányelvei szerint az akvakultúra nagyarányú fejlesztése a cél, a tengerparti és a tengerrel nem rendelkező tagországokban egyaránt.

A hazai halfogyasztás növelését elsősorban népegészségügyi szempontok in-

dokolják, szögezte le a szakpolitikus. Az öt kilogrammos egy főre jutó mennyiséggel ugyanis Magyarország az utolsó között áll az unió tagországai sorában, más országokban 4-5-ször ennyi halat fogyasztanak évente – mondta.

Viski József közölte: a program szerint a hal gyakoribb beiktatásához a napi étrendbe szükség van a feldolgozott, konyhakész haltermékek arányának emelésére. A tógazdaságokból évente lehalászott 20 000-21 000 tonnányi mennyiségnek jelenleg alig néhány százaléka kerül feldolgozva a piacra, holott a halfasírtra, halkolbászra, a gyorsan elkészíthető haltermékekre nagy lenne a kereslet. Ezért a következő években a halfeldolgozásra berendezkedő gazdaságok jó eséllyel pályázhatnak majd forrásokra – jelezte a helyettes államtitkár.

Ugyancsak kiemelt szerephez jut a programban a halászati technológiák korszerűsítése. Jelenleg ugyanis az elavult rendszerek következtében a lehalászás az

őszi hónapokban időszerű, emiatt nyáron gyakorlatilag hiányzik a hazai hal a piacról. A más országokban bevált ketreces haltartás nagyobb arányú elterjesztésével állandósulhatna a kínálat, emelkedhetne a fogyasztás. Célszerű növelni a halfajták kínálatát is: a halgazdaságokban lehalászott mennyiség 80 százaléka jelenleg ponty. A harcsa, a csuka, a süllő és a pisztráng azonban jobban eladható, és ezek a ragadozó halak exportképesek is – hangsúlyozta a szakpolitikus.

A hazai halfogyasztás növelése érdekében a tervek között szerepel, hogy bővüljön a közétkeztetésben a hazai halételek kínálata – ez naponta hozzávetőleg 2 millió felnőtt és félmillió gyerek egészségesebb táplálkozását jelentené. Azonban az iskolai menzákban, üzemi konyhákban a friss hal folyamatos biztosítása jogszabályi módosításokat, azok gyakorlathoz igazítását igényli – jegyezte meg a helyettes államtitkár.

(MTI)

Elkészült az állami halászvizsga új szakmai anyaga

A Földművelésügyi Minisztérium támogatásával elkészült a rekreációs célú halászat végzéséhez előírt vizsga jóváhagyott tananyagát tartalmazó „Halászvizsga – Az állami halászvizsga szakmai anyaga” című tankönyv. Az Agroinform Kiadó gondozásában megjelent hiánypótló kiadvány révén lehetővé vált az állami halászvizsga egységes, szakszerű megszervezése és lebonyolítása a megyei kormányhivatali-halgazdálkodási hatóságainál.

A könyv készítői neves szerzők: Lajkó István többek között a halászvizsga korábbi tananyagát tartalmazó „Halászati alapismeretek” című könyv szerzője, emellett évtizedekig a tatai Jávorka Sándor Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szakközépiskola oktatója volt. Pintér Károly 2010-ben történt nyugdíjba vonulásáig folyamatosan a halászati szakigazgatásban dolgozott, ezen kívül halbiológusként a halfaunisztika és a halászati ökonómia területén végez kiemelkedő tudományos és ismeretterjesztő tevékenységet.

A halászvizsga szakmai anyagának aktualizálását a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény, valamint a halgazdálkodás és a halvédelem egyes szabályainak megállapításáról szóló 133/2013. (XII. 29.) VM-rendelet hatályba lépése indokolta, mely jogszabályok új alapokra helyezték a halgazdálkodási ágazat szabályozását, és ezáltal több fontos változást hoztak a jelenleg tevékenykedő és a leendő halászok számára is.

Csak néhányat említve a változások közül: mivel mindannyiunk közös érdeke, hogy a mostaninál több hal legyen folyókinkban, tavinkban, az új szabályozás halgazdálkodási szemléleten alapul, kiemelten kezeli a halak természetes élőhelyének védelmét, a halállományok megőrzését és gyarapítását, a hallal mint értékes természeti kincsrel való gazdálkodást. A szabályozás a korábbinál erélyesebben lép fel az illegális halfogás ellen, hiszen a sajnálatosan széles körben elterjedt orvhalászat komoly gazdasági, társadalmi és ökológiai kihívást jelent. A halállományok védelmét szolgálja a halörzés javítása is. Ennek érdekében az új szabályozás a rendszeti feladatokat ellátó halászati örökön kívül, korlátozottabb jogkörrel ugyan, lehetőséget ad társadalmi halörök alkalmazására is, a halgazdálkodási hatóság számára pedig lehetővé teszi az illegális halfogáshoz használt eszközök elkobzását, ahogy azt is, hogy a halgazdálkodási hatóság indokolt esetben teljes vízterületekre kiterjedő halászati-horgászati tilalmat rendelhessen el. Változások történtek a halakat védő fajla-

gos tilalmi idők és fogási korlátozások terén is.

Külön érdemes említenünk a halászvizsga sikeres teljesítésének eredményeként megszerzhető állami halászszyet is, amely a vonatkozó korábbi jogszabályok alapján valamennyi halászati tevékenységhez egységesen előírt okmány volt, míg a jelenleg hatályos szabályozás szerint kizárólag a horgászattal megegyező napi fogható halmennyiséggel engedélyezett ha-

lásának módjait. Ezen felül a tananyag kitér a halászati őrzéssel, és ezzel összefüggésben a szabálytalan halászati tevékenység miatt alkalmazható szankciókkal kapcsolatos ismeretekre, valamint a halászati tevékenységre vonatkozó biztonsági szabályokra is. A szakmai anyag feldolgozását bőséges illusztráció (ábrák, képek) és táblázatok segítik, a könyv végén pedig a vizsgára való még alaposabb felkészülést segítő gyakorló-feladatlapok találhatók.

A kiadvány az előző évben értékesített állami halászszyetek után befizetett díjakból képzett alaplóból, a Földművelésügyi Minisztérium anyagi támogatásával készült el. A tankönyv az állami halászvizsga díját befizető vizsgázók számára további költségek nélkül hozzáférhető.

Mindezek alapján a leendő új rekreációs halászok előtt nyitva áll a lehetőség,

Halászra várva

gyományörző-rekreációs célú halászatra jogosít fel. A kiadvány az új szabályozás alapján az állami halászvizsga sikeres letételéhez szükséges szakmai anyagot tartalmazza.

A könyv egyes fejezetei által tárgyalt témák magukban foglalják a halgazdálkodás szabályozásán felül a rekreációs célú halászat részletes szabályait és feltételrendszerét (a rekreációs halfogásra jogosító okmányokat, tilalmakat és korlátozásokat), a vízi életközösséggel kapcsolatos fontosabb ökológiai ismereteket, a hazánkban élő hal-fajok meghatározását és részletes ismertetését, a halászat eszközeit és módszereit, a zsákmánnyal történő kíméletes bánásmódot, a halak szállításának és a hallús táro-

hogy a megfelelő tanfolyamon, valamint a „Halászvizsga – Az állami halászvizsga szakmai anyaga” című könyvből egyéni felkészülés útján elsajátítsák az állami halászvizsga sikeres teljesítéséhez, majd azt követően a rekreációs halászat végzéséhez szükséges alapvető ismereteket.

A kiadványt a felelős kiadó, a Földművelésügyi Minisztérium Horgászati és Halgazdálkodási Főosztálya a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal Földművelésügyi Igazgatóság közreműködésével juttatta el a megyei kormányhivatalok halgazdálkodási hatóságainak, ahol ezután megindulhat az állami halászvizsgák megszervezése.

Udvari Zsolt – Czók Dávid

Média-horgászverseny Balatonszárszón

Az időjárás is a kegyeibe fogadta az április 26-ai XI. Média-horgászverseny résztvevőit. A Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. (BHN) rendezésében immár hagyománya van annak, hogy a média szereplői, újságírók, rádiós és televíziós személyiségek horgászbótot fognak és próbára teszik a szerencsésüket. Az idén – ahogy eddig mindig – 26 háromfős csapat indult a balatonszárszói horgásztavon és összesen 354 kilogramm halat (ez a csapatátlagot tekintve 13,62 kilogramm) fogtak ki. Szári Zsolt vezérigazgatóval volt időnk beszélgetni, nem csupán a versenyről.

• Vezérigazgató úr, miért fontos ez a verseny a cégnek?

– A szárszói tavon ez az idénynyitó rendezvényünk, s úgy gondoljuk, hogy méltó módon vezetjük fel a horgászidényt azzal, ha összehívjuk a média munkatársait. A horgászoknak május elsején nyitjuk meg a tavat. Nekünk nagyon fontos a médiával való jó kapcsolat ápolása, de ne gondolja, hogy válogatunk a szereplők között és csak azokat hívjuk, akik csupán jól írnak rólunk. Mondhatom, hogy nemre-, korra való tekintet nélkül várunk mindenkit szeretettel, mert nekünk az a fontos, hogy minél több hírt halljanak rólunk az emberek, és hitelesen tájékozathassuk – első sorban – a horgásztársadalmat.

• Ez érthető, hiszen a cégnek új feladatokkal kell megküzdenie.

– A halászat megszűnt a Balatonon, ezt lassan mindenki tudomásul veszi. A tógazdasági haltermeléssel viszont biztosítjuk a működésünk gazdasági hátterét. S hogy ez még inkább erősödjön, azt azzal tudom igazolni, hogy a haltermelésre használt régi tófelületeinket visszaszerezük. Ha ez az elképzelésünk valóra válik, akkor több mint ezer hektáron tudunk halat termelni. Jelen pillanatban négyszáz hektár van a kezelésünkben, ez Imapusztán és a buszaki tógazdaság. Szeretnénk, ha Fonyód, Móríczhely és Várászló

is visszakerülne hozzánk, így a régi tógazdaságaink összeállnának. Így már maradéktalanul meg tudnánk felelni annak az elvárásnak, hogy saját erőből, saját tenyésztésű kihalászásával lássuk el a Balatont hallal. Sőt, ekkor már a piacon is meg tudunk jelenni a felesleges hallal.

• Mitől függ mindezen elképzelések megvalósulása?

– A két balatoni cég 2009-ben vált szét, s ekkor alakult meg a nonprofit zrt. A régi halgazdálkodási cég továbbra is megmaradt, ám az elmúlt években 1,2 milliárd forint veszteséget halmoztak fel, amely adósságokat az ő kezelésükben lévő tógazdaságokra jegyezték be. Most ott tartunk, hogy az NEA igyekszik kivásárolni ezeket a területeket, és a vagyonkezelés a miénk lesz. Jelen pillanatban egyedül Várászlónál látjuk azt a lehetőséget – ez egyébként az egyik legnehezebben kezelhető terület, a Kis-Balatonba folyik a vize, Somogy megye határában fekszik – hogy a vagyonkezelői jogot a lehető leghamarabb megkapjuk. Móríczhely a legtávolabbi tógazdaságunk, Nagykanizsa határában fekszik. Kiváló tógazdaság, különösen a süllő- és a pontyivadék termelhetősége miatt kívánatos számunkra.

• A haltermelés az Ön szakmája is. Sok vita folyt arról, hogy mi számít balatoni halnak. A vita azonban eldőlt, s az számít

balatoni halnak, amely a Balaton vízrendszérében nevelkedett. Szóval, lesz-e ismét balatoni hal a piacon? És ha igen, mikortól?

– Hogy pontosan mikor tudunk hallal is megjelenni a piacon, arra még nem mondhatok időpontot. Nem egyszerű a tavak kezelésének átruházása, s jelen pillanatban az látszik biztosnak, hogy 2016. január 1-jétől vehetjük birtokba a varászlói tógazdaságot, így a termelést jövőre ott is meg tudjuk kezdeni. S ha már szóltam Várászlóról és Móríczhelyről, Fonyódról el kell mondanom, hogy dolgoztam itt, s az itt lévő 136 hektáron kiválóan termelhető a süllő. Gyakorlatilag egy kilométerre fekszik a Balatontól, jól kezelhető a terület, három halász képes az évközi munkát elvégezni. Visszatérve a balatoni hal kérdéséhez: a tavon 2009 óta nincs kereskedelmi halászat. Azóta az ökológiai jellegű halászat során fogott nemes hal volt fellelhető a balatoni halpiacon. Ha visszakapjuk a tógazdaságokat, akkor mi is becsatlakozunk a balatoni halellátás vérkeringésébe. De amíg azt tapasztaljuk, hogy a legnevesebb vendéglátó-ipari egység éves szinten 15 kilogramm süllőt vásárol, akkor ez a probléma legfeljebb a tányérra kerülő hal „balatoni” jelzővel való illette miatt probléma.

• Most van balatoni hal vagy nincs?

– Van balatoni hal, mert a horgászok ezer tonnát fognak ki a tóból. Nézzük a számokat: a halászok az ötvenes évek közepén 1500-1700 tonna halat fogtak ki. Azóta nyilvánvalóan csökkent a tó haleltartó képessége, s ma azt látjuk, hogy horoggal termelik ki ugyanazt a halmennyiséget. Kétségtelen,

A Média Kupa helyezettei

- I. BBHSZ Lesence HE, 38 kg
- II. Nemzeti Sport csapata, 28,38 kg
- III. Bugaszegi HE, 27,32 kg

hogy ma már nem ugyanaz a halfajösszetétel, mert évtizedekkel ezelőtt a keszezen volt a hangsúly. A kitermelés eltolódott a nemes halak, a ponty és a süllő irányába. 2013-ban a rögzített horgászfogás 620 tonna volt, abból mindösszesen 220 tonna volt a keszeg. Annyit még hozzátennék, hogy napi szinten 1000-1500 kormorán is gyéríti a halállományunkat és ugyanezzel a problémával kell a tógazdaságainkban is megküzdeni, s akkor még nem beszéltünk az őszi vonuló madarakról. Az elmúlt évben 650 kormoránt ejtettünk el, de ez még mindig csak töredéke annak, amennyi itt „garázdálkodik”. Nos, ha a tógazdaságokat visszakapjuk, akkor a Balaton haltelepítését is szeretném a jelenlegi 300 tonnáról 400 tonnára növelni, mert a víz elbírja. A vándorkagyló olyan táplálékba-zisa a pontynak, amire érdemes építeni és amit ki kell használnunk. S azt is látjuk, ha tisztességesen gondozzuk a Balatont, akkor a horgászok tábora is nő, mert javulnak a fogási lehetőségek. S nekünk az a legfontosabb célunk, hogy a horgász jól érezze magát. Ehhez azonban halfogásra van szükség. De ne legyünk álszentek: azt mondják a horgászok, hogy tavaly óta jobb a fogások, mert nincs halászat a tavon. Azonban tudjuk, hogy egy ötkilós ponty nem tavaly óta nőtt meg ekkorára. Néhány éve elindult a szisztematikus munka, amit becsülettel tovább kell vinni és fejleszteni.

• De nem lesz-e kifogás a tógazdaságok megtermelt hal minőségével szemben?

– Jó, hogy erről beszélünk. A tógazdaságokban jó minőségű halat termelünk, s aki azt hangoztatja, hogy a ponty, mondjuk, iszapízú (biztos van ilyen is, de nem ez a jellemző), az aláássa azt a marketingmunkát, amit a minőségi hal reklámozására fordított a szakma, az egyes tógazdaságok. A szakmán egyébként nem ágálnia kellene az ellen, hogy a Balatonon megszűnt a halászat, hanem be kellene csatlakozniuk abba a piaci részbe, ami itt keletkezett. A tógazdaságokban megtermelt hal minőségi termék – ami viszont nem, azt ki kell szűrni. Mi Imapusztán úgy minősítjük a piaci halat, hogy lehalászáskor egy grémium a frissen lehalászott halból készített ételeket megkóstolja, minősíti. Ha jó a minőség, mehet a piacra az adott mennyiség.

• Ön belső minősítő rendszerről beszél, de nincs az országban egy egységes minősítő rendszer, aminek alapján megmondható, hogy mi minősül kiváló pontynak.

– Legyünk büszkéek arra, hogy a világon egyedül Magyarországon van 29 államilag elismert pontyfajta. Ez jó alap kell, hogy le-

gyen a hazai tógazdálkodás számára. Szerintem a belső piacon nem a minőség, hanem az ár a döntő. Azt a halat veszi a kereskedelem, amelyiket olcsóbban kapja.

• Szóljunk a cégről is: milyen évet zártak tavaly?

– 128 millió forint mérleg szerinti eredményt könyvelhettünk el. Tudtunk képezni egymillió eurós tartalékalapot is, amit arra tartogatunk, hogy ha visszakapjuk a tógazdaságokat, akkor azokon saját erőből tudjuk a termelést beindítani. Az idei évben – miután kevés lesz az angolna – kisebb eredménnyel számolunk, de nem leszünk veszteségesek. Egyébként a fő bevételi forrásunk a horgászengedélyek eladásából származik, s azt remélem, hogy idén is eladunk annyi horgászengedélyt, mint tavaly, amikor 37 millióval nőtt ez a bevételünk. És további bevételnövekedést várok a behúzás (bojlis) horgászat megindításától, hiszen már rendeztünk egy versenyt a bojlis horgászoknak, akik igen szép, nagy pontyokat fogtak. Ebből az üzletágból 15 millió forint pluszbevételt remélünk

– H. Gy. –

2014. 06. 20.

SAJTÓKÖZLEMÉNY

AZ ÉLŐHAL SZÁLLÍTMÁNYOZÁS KULTÚRÁJÁNAK ÉS TECHNOLÓGIÁJÁNAK KOMPLEX FEJLESZTÉSE PIACORIENTÁLT KUTATÁSSAL

A Tógazda Halászati Zrt. és a BME Viking Zrt. konzorciuma 2013 decemberében 198,6 millió forintot meghaladó összegű támogatást nyert a „Piacorientált kutatás-fejlesztési tevékenység támogatása” megnevezésű programban. A közel 249,5 millió forint összköltségvetésű projekt célja egy új élőhal szállítási kultúra megteremtése, amelyet több technológiai-technikai elem fejlesztésével kíván megteremteni.

A projekt megvalósítása során a tervek szerint a szállításra használt szállítójármű-felépítmény és a hozzá tartozó halastartályok fejlesztése révén biztonságosabb és hatékonyabb élőhal szállítási technikai háttér kialakítására nyílik lehetőség. E technikai fejlesztés kiegészítéseként kialakításra kerül egy olyan szenzorrendszer, mely adatokat gyűjt, elemz és visszacsatol.

A szenzorrendszer begyűjti a mért vízparamétereket és a projekt kapcsán kifejlesztendő szoftver különböző szakmai algoritmusokkal képes lesz előre megoldási lehetőségeket felajánlani, vagy a lehetséges veszélyekre figyelmeztető üzenetet küldeni a szállító jármű vezetőjének (telefonra vagy a járműbe szerelt informatikai egységre), automatikusan. Összetettebb probléma esetén egy kijelölt szakembernek vagy cégvezetőnek küldene figyelmeztetést.

A projekt várhatóan egy használati mintaoltalmat (recirkulációs elven működő halszállítási egység), minimálisan 14 halfajhoz és korosztályhoz kötött technológiai leírást, a halszállítványozáshoz illesztett szoftvert és a szenzoregység alkalmazását leíró know-how-t eredményez, valamint a hatályos állatvédelmi előírásoknak is megfelelő.

További információ kérhető:
Dr. Németh István
06-30-934-8411
togazda1@t-online.hu

Stabil az RDHSZ pénzügyi helyzete

A Ráckevei-Duna-ági Horgász Szövetség (RDHSZ) május 16-án tartotta a küldöttközgyűlését, amely határozatképes létszámban gyűlt össze. Molnár Pál, a szövetség elnöke részletesen beszámolt a szövetség tavaly decembere óta végzett munkájáról. A küldöttközgyűlés egyhangúlag elfogadta a szövetség elmúlt évi gazdálkodásáról szóló jelentést, s az ez évi költségvetési tervet. Két új felügyelőbizottsági tagot választottak, majd hat szövetségi kitüntetést adtak át.

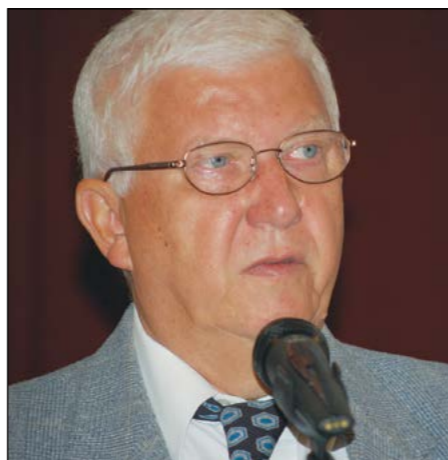
Molnár Pál azzal kezdte mondanóját, hogy az elnökség az elfogadott munkaterv szerint végzi a munkáját. A szövetség vagyoni-pénzügyi helyzete stabil, jelentette ki az elnök. Mivel az elmúlt évi pénzmegmaradvány több lett, mint amivel számoltak, ezért a küldöttközgyűlés a tényadatok birtokában egyhangú szavazással fogadta el a költségvetés módosítását, az elmúlt évi költségvetés végrehajtását, s az idei pénzügyi tervet.

A szövetség haltermelési és haltelepítési tevékenységéről szólva az elnök ismertette a ráckevei halkeltető idei évről szóló eddigi eredményeit: 1 850 000 db csukazsenge, 4 700 000 db süllőzsenge, 500 000 db balinszenge. A szövetség szeptemberben elkezdődött, s a tervek szerint 2015. évre 5000 kg egynyaras ponty termelése a cél, melynek teljesítésére jó esély mutatkozik. A makádi 96 hektáros tógazdaság 2015. évi termelési terve 177 000 kilogramm ráckevei pikkelyes ponty. A termelés feltételei adottak, az induló állomány szép és egészséges. A tavaszi háromnyaras ponty telepítése a tervek szerint, zökkenőmentesen történt, március 11-től április 13-ig. A Duna-ágba 43 600 kilogramm pontyot helyeztek ki, míg a mellékvizekbe 13 744 kilogrammot telepítettek. A

makádi tógazdaság tavaszi lehalászását követően a megmaradt 4710 kg ponty kitelepítését április 1-jén végezték el, így összesen 62 054 kg háromnyaras pontyot helyeztek ki tavasszal a horgászvizekbe.

A szövetség elnöke tájékozódott a halórzés jelenlegi rendszeréről, helyzetéről, beleértve az ellenőrzés dokumentációját is. Beczky Sándor alelnökkel, Szviridov Attilával, a halászati örök csoportvezetőjével és Tóth István ügyvezető igazgatóval közösen megállapították, hogy a halászati őrzés színvonala jó. Az alapvető feladatokon túl a halászati őrök sok más feladattal is foglalkoznak, úgymint környezet- és vízszennyezés, illegális partfeltöltés, továbbá biztosítják a horgászversenyeket, részt vesznek a szemégyűjtés szervezésében és a szállításban. Igen időigényes feladatuk a szabálytalanul őrzetlenül hagyott bevetett horgászbotok begyűjtése, majd arról jegyzőkönyv kiállítása és a szövetséghez való beszállítása. Az így talált horgászbotokat a szövetség egy évig tárolja, mégpedig tárolási díj ellenében. A tárolási díj meghatározása óta (20 Ft/nap) a felére csökkent az elhagyott és őrzetlen botok mennyisége.

A halászati őri munka színvonalát nagyban növelte a rendszeressé vált ügyvezetői-

Molnár Pál: a Duna-ág környezetvédelmi feladatai elsődlegesen a szövetséget terhelik

halászati őri munkamegbeszélés. A halászati őrök technikai felszereltsége jelenleg jó színvonalú, az elhasznált eszközöket folyamatosan pótolják. A horgászegyesületek közül rendszeresen ügynevezett társadalmi halászati őri feladatot lát el a Ráckevei, a Szigetszentmiklósi és a Csepeli Horgászegyesület társadalmi halászati őri csapata. Hatás- és jogkörük az elmúlt évben az új végrehajtási rendelet miatt csorbult. A Körös-vidéki Horgász Egyesületek Szövetségének halászati őrivel a két éve megkezdett együttműködést, tapasztalatcserét folytatni kívánják.

Tavaly a halászati őrzésre, az előző évihez hasonlóan, 65 millió forintot fordítottak, ami tartalmazza a munkabért, a munkabérek közterheit, a munkaruha és a védőfelszerelések, a védőital, a korszerű tárgyi és egyéb eszközök beszerzését, minden kiadást, ami a halászati őrzési munka kapcsán felmerült. Ez év január 1-jétől a legjobb munkát végző halászati őrök az elnökség által megállapított béremelésben részesültek. A halászati őrök hivatalos eskütelére az RDHSZ új kerti létesítményében, 2015. április 24-én került sor. Tizennégy főállású és 26 rendszert vizsgával rendelkező társadalmi halászati őr tette le a hatóság előtt az esküt, és ez alkalommal került sor a halászati őri szolgálati naplók cseréjére is.

A szövetség eredményes gazdálkodása annak is köszönhető, hogy több pályázaton is sikeresen indultak. Ezek következtében a központi épület teljesen klimatizálták, napelemes rendszert alakítottak ki, kiépítették az alsószintes helyiséget, és egy szabadteri társalgó is megépült. Ezen felül az akvakultúrával kapcsolatos tevékenységüket évente fejlesztik.

Az elnök beszámolt az állandó és szakbizottságok tevékenységéről. A felügyelő-, az etikai és a jelölőbizottság felelősségteljesen

dolgozik. A felügyelőbizottság két tagja lemondott, akik helyett a küldöttközgyűlés Nagy Károly és Papanek László személyében új tagokat választott. A szakbizottságok közül a gyermek- és ifjúsági bizottság élén szintén változás történt, a korábbi elnök helyett, Fent László lemondása miatt, Pálvölgyi Tibort választották új vezetőnek.

A környezetvédelem terén a legsúlyosabb probléma a Ráckevei-Soroksári-Duna-ágba közvetlenül vagy közvetve beengedett, tisztítatlanul bevezetett kevert szociális és ipari szennyvíz. Csapadékos időjárás esetén csapadékvíz-tároló hiányában a csapadékkal kevert szennyvíz a Duna-ágot terheli. Az FCSM Dél-pesti Szennyvíztisztító, valamint Alsónémedi szennyvíztisztító élen jár ebben a tevékenységben. Az ammónia és szerves anyagok, különböző bemosott, ipari eredetű mérgező anyagok megnőtt mennyisége az elmúlt években többször okozott lokális halpusztulást a felső szakaszon. A Duna-ág túl alacsony vízszinttartása belvíz idején többször veszélyeztette a halállományt, és igen hátrányosan érintette a horgászati tevékenységet.

Az illegális partfeltöltések, a halak ivó- és „lakóhelyeinek”, a nádasok, gyékényesek, lápok, pusztítása, hulladékkal való terhelése tovább rontja a Duna-ág és mellékvízeinek környezeti állapotát és a halak szaporodásának feltételeit. Folyamatos kapcsolatban állnak a Pest Megyei Kormányhivatal Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főosztályával, a Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatósággal, a Pest Megyei Kormányhivatal Feldmúvelésügyi és Erdőgazdálkodási Főosztály Feldmúvelésügyi Osztályával, a Duna-Ipoly Nemzeti Parkkal.

Környezetvédelmi tanácsadó és az ügyvezető igazgató többször tárgyalt ezen intézmények igazgatóival, a főosztályok vezetőivel és előadóival. Összességében megállapítható, hogy a Duna-ág környezetvédelmi feladatai elsődlegesen a szövetséget terhelik. A témában érintett hatóságok intézkedései nem elég hatékonyak a Duna-ág környezetének, a víz minőségének a megővására. A szövetség a környezetvédelmi feladatokat erején felül, elkötelezetten látja el a Duna-ág környezetének, természeti értékeinek megőrzése érdekében.

Molnár Pál szolt az ingatlanok és bérlmények állapotáról, a kommunikációs tevékenységről, a Magyar Országos Horgász Szövetség új vezetőségének munkájáról, a hazai kapcsolatokról és a lengyel-magyar horgászati együttműködésről. Az elnök végül az idei rendezvénynaptárat ismertette. A küldöttek, ugyancsak egyhangú szavazással, elfogadták az elnöki beszámolót.

A küldöttközgyűlés hat szövetségi kitüntetés átadásával zárult. Németh Jánosné, Szilárd István, Falussy Istvánné, Schmidt Attila, Jenei Ferenc és Csiszár Katalin vették át a több éves, a Ráckevei-Duna-ágról végzett kiváló munkáért járó kitüntetést, amelyhez emléklapok és 50 ezer forintos pénzjutalom is járt.

A Feldmúvelésügyi Minisztérium pályázati felhívást tesz közzé a Kiváló Magyar Élelmiszer (KMÉ) védjegy használati jogának elnyerésére

A pályázat célja:

- a kiemelkedő minőségű magyar élelmiszerek megkülönböztetése a piaci kínálatban,
- a termék előállítók ösztönzése a minőségfejlesztésre,
- az élelmiszerkereskedők tájékoztatásának segítése a kiváló minőségű élelmiszerek kiválasztásában,
- az általános élelmiszer-fogyasztási kultúra fejlesztése.

A pályázat beadására jogosultak:

A KMÉ tanúsításra és a védjegy használat elnyerésére az az egyéni vagy társas vállalkozás pályázhat, amely

- a kereskedelmi forgalomban lévő termékkel kapcsolatban rendelkezik a tulajdonosi jogokkal,
- a termék előállításának feltételeiért, minőségéért közvetlen, vagy átvállalt felelősséget visel,
- a termék előállításával és forgalomba hozatalával kapcsolatos törvényes feltételeket betartja,
- a pályázat benyújtásával egyidejűleg önkéntesen vállalja a Működési Szabályzatban meghatározott feltételek teljesítését és betartását.

Amennyiben a pályázatot nem a termék előállítója nyújtja be, az előállítótól a pályázónak nyilatkozatot kell beszereznie és a pályázathoz csatolnia, melyben az előállító tudomásul veszi a pályázat benyújtását és kötelezi magát arra, hogy a pályázat elnyerése esetén az előállítóra vonatkozó kötelezettségeket magára nézve tudomásul veszi. A nyilatkozatban utalni kell továbbá arra, hogy az előállító az esetleg szükségesé váló audit látogatás feltételeit biztosítja, továbbá arra, hogy a felmerülő költségeket a pályázó, vagy a gyártó viseli. Amennyiben a pályázó nem azonos a termék gyártójával, a terméken a vonatkozó jogszabályi előírásoktól függetlenül fel kell tüntetni az előállító nevét és címét is.

A jelentkezéshez szükséges anyagok a www.elelmiszerlanc.kormany.hu honlapról tölthetők le.

A pályázat elbírálásának módja:

A pályázatokat szakmai Bíráló Bizottság vizsgálja meg és bírálja el, a KMÉ rendszer követelményrendszerét alapul véve. A termékek érzékszervi bírálatához a pályázónak – az Bíráló Bizottság által megjelölt időpontban és helyszínen – mintát kell biztosítani. A Bíráló Bizottság javaslata alapján a védjegyhasználati jog kiadásáról a Tanúsító dönt. Az eredményes pályázó a pályázati felhívásnak megfelelő termék(ek) esetében jogosulttá válik a KMÉ védjegynek az általa előállított terméken, annak csomagolásán, továbbá a kapcsolódó reklámanyagokon való feltüntetésére. A nyertes pályázókkal az FM védjegyhasználati szerződést köt.

A pályázatok benyújtásának helye:

Földművelésügyi Minisztérium Élelmiszer-feldolgozási Főosztály
1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 11.
efef@fm.gov.hu

A pályázatok benyújtásának határideje: folyamatos
A beérkezett pályázatok szükség szerint, de évente legalább két alkalommal kerülnek bírálatra.

A 2015. június 19-ig beérkezett pályázatok nyertesei a 2015. szeptember 23-27. Országos Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kiállítás (OMÉK) keretein belül megrendezett KMÉ Díjátadó Gálán vehetik át a díjakat és az okleveleket.

A pályázatok benyújtásának módja:

A Nevezési Lapot és mellékleteit 1 példányban papíron és lehetőség szerint elektronikusan a KMÉ tanúsítási titkársághoz kell benyújtani.

A pályázattal kapcsolatban további felvilágosítást ad:
Kiss Barbara – Feldmúvelésügyi Minisztérium
Tel: 06-1-795-5467
e-mail: barbara.kiss@fm.gov.hu
efef@fm.gov.hu

H. Gy.

A kitüntetettek: Jenei Ferenc, Németh Jánosné, Schmidt Attila, Csiszár Katalin, Falussy Istvánné, Szilárd István

Népszerű volt a halas sátor

Immár ötödik éve, hogy a magyar halászság is jelen van a nemzetközi hírnévre szert tett hódmezővásárhelyi Alföldi Állattenyésztési és Mezőgazda Napokon. Az elmúlt évek bebizonyították, hogy a nagyközönség kíváncsi a hazai haltermelés eredményeire, a megtermelt halfajokra. A látogatók között szép számban voltak gyerekcsoportok, akiknek azért is nagy élmény a halas medence megtekintése, mert sokan most láttak élőben harcsát, lapátorrú tokot, pontyot, keszeget, kárászt. A kiállítás nem titkolt célja az is, hogy minél fiatalabb korosztállyal ismertessék, szerettessék meg a halat a szolgáltatók a szinte folyamatos halköztalókkal, amelyeken a halkolbász és a halchips volt a fő sláger. A „bevetés” azért is fontos, mert a hal nemcsak finom, de nagyon egészséges is! Az idén a MAHAL és a MASZ, a halászság két érdekképviseleti szervezete fogott össze, és anyagilag támogatták a halas stand megépítését, berendezését.

Nagy Gábor, az Aranyponty Zrt. ágazatvezetője fogadta a látogatókat. Bőven akadt dolga, mert igen sok kérdésre kellett kizárható és szakszerű választ adnia. A hazai haltermelés népszerűsítése azonban kelles feladat a szakembernek. A medencében azokat a halfajokat helyezték el, amelyek fontosak, meghatározó szerepet töltenek be a hazai haltermelésben, a bel- és külpiacon, s nem utolsósorban a természetes vizekbe kihelyezve. A haltermelők a természet- és környezetvédelmi szempontokat is figyelembe veszik, amikor a haltermelést és -kihelyezést végzik.

Az egyik bemutató során a pontyok közül a tőpontyot vagy pikkelyes pontyot ismertette meg az ágazatvezető a látogatókkal. Ez a hal egy tájfajta, amely a természetes vizekben jól megél. Nem véletlen, hogy a horgászok is szívesen fogják és viszik haza, ugyanakkor a tógazdaságokban is kiváló növekedési eredményekre képes. A pikkelyes mellett egy tükörponty is úszkált a medencében. Ez elsősorban a feldolgozóknak ajánlott, mert könnyen feldolgozható és jók a húsminőségi, vágási paraméterei is. A hazai és a külpiacon egyaránt keresett halfajunk, a süllő is bemutatkozott. Közismert, hogy a tógazdaságokban ez az egyik legértékesebb halfaj, és a tenyésztése akár tápon, akár polikultúrás tőegységekben – ha nem is könnyen – megoldott. A haltermelők jó úton haladnak a tekintetben, hogy az egyre növekvő piaci igényeket kielégítsék, mert a tápos és az intenzív neveléssel a termelés mennyisége is jelentősen növelhető.

Nagy Gábor elmondta, hogy a tőegységek melletti intenzív rendszerekben a három legfontosabb halfaj, amelyet nem természetes táplálékon, hanem speciális tápon nevelnek, az a süllő és a folyami harcsa, vagy a szürke harcsa. A csuka és a harcsa tápos előnevelését már innovatív módon megoldották – több gazdaságban is. További kísérleteket folytatnak arra vonatkozóan, hogy a csukát fogyasztási méretűvé hizlalják tápos etetéssel. Olyan

inkább teret nyer, mert a gazdaságosság, a hatékony termelés ezt igényli. Látható, hogy a környező országokban, Horvátországban, Szerbiában a saját tápüzemükben gyártott, jó minőségű táppal nevelik a pontyot, mégpedig kiváló eredménnyel. Amíg idehaza külföldi tápot kell etetni a ponttyal és nincs egy pelletáló üzemünk, addig gazdasági szempontból nem éri meg intenzív módon pontyot termelni.

Az intenzív termelésben elsősorban a ragadozókat éri meg tápon nevelni. Egy kilogramm tápból 70-80 dekagramm jó minőségű, a piacon is kedvelt halhús állítható elő. Ezért is terjed idehaza ez a termelési technológia, amelynek az egyik úttörő meghonosítója a Szarvasfish Kft. volt, amely ma már

Nagy Gábor (balra): a haltermelésben is a több lábbon állás jelenti a jövőt

akadályokat kell leküzdeni, mint például a csuka természetéből adódó kannibalizmus (már előnevelt korban is képes a kisebb testméretű társait elfogyasztani), vagy a nagy élettér biztosítása. A csuka piacos méretűre való tápos nevelése más tartástechnológiát igényel: nem elegendő a méret szerinti leválogatás, hanem biztosítani kell a stresszmentes környezetet, a nagyobb életteret. A szakember azt hangsúlyozza, hogy még korántsem értek a végére a teljes és biztonságos technológia kidolgozásának, további innovációra, ötletes megoldásokra van szükség.

A tógazdasági és az intenzív haltermelésről külön-külön kell szólni. A nagy területen végzett halnevelés általában polikultúrás tőegységekben történik, és a hazai haltermelésnek még mindig ez jelenti a legnagyobb termelési részarányát. A hazai haltermelésben a ponty túlsúlya továbbra sem változott, a megtermelt hal 65-70 százalékát ez a halfaj teszi ki. A tógazdasági haltermelésben még nem vált meghatározóvá a ragadozó halfajok termelése, ezért is fontos a harcsa és a csuka tápos nevelési technológiájának alkalmazása. A ponty intenzív tápos nevelése is egyre

kétezer tonna afrikai harcsát állít elő intenzív módon. A Győri „Előre” Htsz a toktenyésztésben jeleskedik, s itt is foglalkoznak a süllő tápos nevelésével. Szintén újdonság a barramundi hazai termelésének meghonosítása. Ezeket a törekvéseket csak dicsérni lehet, hangsúlyozta a szakember, hiszen a jó példa ragadós. Egyre többen foglalkoznak intenzív haltermeléssel, és az eredmények is szépen javulnak, amit a piac szereplői is érzékelhetnek a választék bővülése révén.

Ami a pontytermelés túlsúlyát illeti, Nagy Gábor elmondta, hogy az a szakmában is napirenden lévő kérdéssé vált. A koiherpeszvírus megjelenésével a pontytermelés is nagyobb kockázatokkal jár a korábbinál, ezért is volna kívánatos olyan vírusokra rezisztens halfajok tenyésztését felfuttatni, amelyek az egyébként szálkás ponty piaci szerepét valamilyen szinten átvennék. A több lábbon állás ma már a haltermelők számára is létkérdéssé válik lassan, már csak azért is, mert az egyre igényesebb fogyasztói igényeket is ez tudná magas szinten kiszolgálni, mondta végezetül Nagy Gábor.

H. Gy.